

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/38/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324010848
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2324010848.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., Rusko, stíhaného pre úmyselný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. mája 2026 v Trnave, v konaní o odvolaní Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 21.10.2025 sp.zn.0T/114/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., Rusko, trvalý pobyt D. E. XXX/XX, F., u k l a d á:

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 43 a § 61 ods. 2 Trestného zákona ďalší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 2 (dva) roky.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal Okresný súd Galanta obžalovaného A. B. za vinného z úmyselného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

dňa 16.07.2024 v čase okolo 13:37 hodine viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Tiguan, evidenčného čísla A., v meste Galanta na ulici Bratislavskej pred budovou ADA Waste, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Galanta, napriek tomu, že má uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 7 (sedem) rokov, ktorý mu bol uložený

dňa 18.05.2020 trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT/86/2020, právoplatný dňa 18.05.2020, pričom o predmetnom rozhodnutí mal vedomosť.

Za to mu okresný súd uložil (citácia) :., Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia na 2 (dva) roky.

Podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 5 000 (päťtisíc) €.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 43 a § 61 ods. 2 Trestného zákona ďalší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke vo výmere 2 (dva) roky.

Okresný súd napadnuté rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l.121-122 spisu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ihneď po jeho vyhlásení zahlásil odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry v neprospech obžalovaného (č.l.119 spisu) a to vo výroku o treste. Obžalovaný B. sa vzdal práva na podanie odvolania č.l. 119 spisu.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania (č.l.123-124 spisu) uviedol (skrátene), že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu nedostatočne zohľadnil účel trestu podľa § 34 Trestného zákona, najmä potrebu ochrany spoločnosti a prevencie ďalšej trestnej činnosti. Poukázal na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý bol opakovane súdne trestaný, vrátane trestných činov súvisiacich s vedením motorového vozidla, pričom sa posudzovaného skutku dopustil krátko po skončení skúšobnej doby predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia. Zdôrazňuje, že predchádzajúce podmiennečné tresty nevedli k jeho náprave a obžalovaný dlhodobo nerešpektuje uložené zákazy činnosti. Podľa prokuratúry uložený podmiennečný trest odňatia slobody nespĺňa svoj represívny ani preventívny účel a nie je dostatočný na nápravu páchatelia. Preto navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, pri súčasnom ponechaní trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 rokov.

Obžalovaný A. B. sa písomným podaním zo dňa 28.01.2026, doručeným Okresnému súdu Galanta dňa 29.01.2026 (č.l.136-138 spisu) vyjadril k odvolaniu prokurátora (skrátene), v ktorom sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím a odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý podľa jeho názoru správne vyhodnotil skutkový aj právny stav veci a uložil primeraný a zákonný trest. Nesúhlasí s argumentáciou prokurátora, ktorý považuje uložený trest za neprimerane mierny. Namietá, že prokurátor sa vo svojom odvolaní zameril predovšetkým na jeho predchádzajúce odsúdenia, pričom opomenul ďalšie podstatné okolnosti prípadu, čím podľa jeho názoru došlo k skresleniu celkového hodnotenia veci. Zároveň obžalovaný zdôrazňuje, že ide o prvé spáchanie trestného činu tohto druhu, pričom od jeho predchádzajúceho odsúdenia uplynula dlhšia doba, počas ktorej viedol riadny život. Poukazuje aj na nižšiu závažnosť skutku, keďže nedošlo k dopravnej nehode ani k ovplyvneniu návykovou látkou. K svojmu konaniu sa od počiatku staval sebakriticky, svoje konanie oľutoval a spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, čo bolo podľa jeho názoru správne zohľadnené súdom prvého stupňa.

K uloženému trestu obžalovaný uviedol, že kombinácia podmiennečného odsúdenia s dlhou skúšobnou dobou, peňažného trestu a trestu zákazu činnosti je dostatočná na splnenie účelu trestu, pričom hrozba premeny podmiennečného trestu predstavuje dostatočný preventívny prostriedok. S poukazom na zásadu primeranosti trestu zastáva názor, že uloženie prísnejšieho, nepodmiennečného trestu nie je potrebné, keďže účel trestu možno dosiahnuť aj miernejšími prostriedkami.

V závere obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Konanie na odvolacom súde:

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku súdu podľa § 16 ods. 2 rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 Trestného poriadku

(1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

(2) Ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa riadila nesprávnym poučením súdu.

(3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 Trestného poriadku:

(1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

(2) Ak bolo podané odvolanie v prospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného, a odvolací súd tento výrok nezrušuje, preskúma v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

(3) Ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

Krajský súd ako odvolací súd skôr než začal plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku bol povinný skúmať, či odvolanie bolo podané včas (§ 309 Trestného poriadku), či ho podala oprávnená osoba (§ 307, § 308 Trestného poriadku) a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu podaného odvolania (§ 312, § 313 Trestného poriadku), alebo či nebolo podané proti výroku proti ktorému nie je prípustné (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 334 ods. 4 Trestného poriadku).

Odvolací súd podané odvolanie preskúmal a dospel k záveru, že odvolanie podal prokurátor okresnej prokuratúry ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný a odvolanie prokurátora je dôvodné.

Odvolací súd za účelom prejednanja odvolania prokurátora vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 19.mája 2026 za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry a obhajcu obžalovaného. Obžalovaný A. B. bol o termíne verejného zasadnutia riadne a včas upovedomený, pričom podaním zo dňa 19.05.2026 predloženým obhajcom požiadaval o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí odvolací súd doplnil dokazovanie podľa § 326 ods.5 s poukazom na § 269 Trestného zákona a to oboznámením evidenčnej karty vodiča č.l.156, z ktorej zistil, že obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia B od 17.01.1985, boli mu uložené blokové pokuty a to :

- 02.07.2022 vo výške 50,- eur za porušenie všeobecného záväzného právneho predpisu o BCP
- 01.12.2011 vo výške 30,-eur za prekročenie rýchlosti
- 06.10.2011 vo výške 20,-eur za prekročenie rýchlosti
- 24.01.2015 zadržaný vodičský preukaz na 72 mesiacov, dopravná nehoda s následkom na živote a zdraví, rozhodnutie OS Bratislava V sp.zn.5T54/2015
- 24.09.2009 zadržaný vodičský preukaz na 36 mesiacov, dopravná nehoda/rýchlosť
- 18.5.2020 zadržaný vodičský preukaz na 84 mesiacov, rozhodnutie OS Bratislava V sp.zn. 0T/86/2020.

Prokurátor krajskej prokuratúry v celom rozsahu sa pridrižoval odôvodnenia podaného odvolania a navrhol, aby odvolací súd rozhodol v jeho intenciách.

Obhajca obžalovaného sa pridrižoval písomného vyjadrenia a navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, odvolací súd, zhodne ako súd prvého stupňa zistil, že:

· obžalovanému bolo vznesenie obvinenia oznámené dňa 16.07.2024,

· prokurátor okresnej prokuratúry podal dňa 17.07.2024 obžalobu č. 3Pv 243/24/ 2202 na obžalovaného, ktorú súd prejednal na hlavnom pojednávaní,

· obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.10.2025 po poučení podľa § 257 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „TP“) urobil vyhlásenie, že je

vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) TP zodpovedal kladne. Prokurátor nemal k vyhláseniu výhrady a navrhol ho prijať. Súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vykonal dokazovanie ohľadne trestu.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že má v ňom 8 záznamov :

- v roku 1989 má 2 záznamy pre trestné činy podľa § 202 ods. 1, § 223 ods. 1, § 156 ods. 2, § 198a, § 155 ods. 1 a § 197a zákona č. 150/1969 Zb. na podmiennečné tresty odňatia slobody, v ktorých sa osvedčil.
- v rokoch 1995 až 2016 má 5 záznamov pre trestné činy podľa § 155 ods. 1, § 156 ods. 1 písm. a), ods. 3, § 221 ods. 1, § 202 ods. 1 a § 197a ods. 1 starého Trestného zákona a podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona na peňažné alebo podmiennečné tresty odňatia slobody, pričom sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.
- naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 5 sp. zn. OT/86/2020 zo dňa 18.05.2020, právoplatný toho dňa, na podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou na 4 roky do 18.05.2024 a zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na 7 rokov.

Obžalovaný poberá starobný dôchodok vo výške 411 € mesačne. Na účtoch v bankách má vyše 63 000 €.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následnej na všetky položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal „áno“, pričom prokurátor nemal k vyhláseniu obžalovaného výhrady a navrhol toto vyhlásenie prijať. Okresný súd postupoval správne, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následnej úprave na hlavnom pojednávaní a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

V konaní tak bolo nepochybné preukázané (tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku), že obžalovaný svojim konaním po objektívnej ako aj subjektívnej strane naplnil skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmavanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, preto odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok (o vine a právnej kvalifikácii) z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012). Odvolací súd vzhľadom na odvolanie podané prokurátorom do výroku o treste, ako aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a prijatie vyhlásenia súdom prvého stupňa sa meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudkom okresného súdu bol uložený trest neprimerane mierny (trest bol uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby, ale so zreteľom na osobu obžalovaného 8 záznamov v registri trestov, na možnosti nápravy a pomery obžalovaného, ako aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti je jeho výmera príliš mierna), čo bolo dôvodom pre zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku s poukazom na § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, zároveň však mal za to, že môže na verejnom zasadnutí rozhodnúť vo veci sám rozsudkom a to na podklade skutkového stavu, ktorý bol prvostupňovým súdom správne a úplne zistený a ustálený vo výroku rozsudku tak, ako to predpokladá § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku.

K výroku o treste

Podľa § 33a ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“), páchatelovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť. Podľa § 33a ods. 2 Trestného zákona, sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery.

Podľa § 33a ods. 3 Trestného zákona, tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä

nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a.

Podľa § 33a ods. 4 Trestného zákona, pri ukladaní sankcií sa prihliada aj k právom chráneným záujmom poškodeného.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Je potrebné uviesť, že okresný súd pri ukladaní trestu nepochybil v tom smere, že by porušil zákon. Ukladal trest v rámci zákonnej trestnej sadzby, identifikoval relevantné poľahčujúce a príťažujúce okolnosti a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Samotný výrok o treste preto nemožno považovať za nezákonný. Napriek tomu však odvolací súd dospel k záveru, že uložený trest je zjavne neprimerane mierny a nezodpovedá všetkým kritériám uvedeným v § 34 Trestného zákona. Úlohou odvolacieho súdu je v takom prípade korigovať úvahu súdu prvého stupňa, pokiaľ táto nevedie k spravodlivému a primeranému trestu.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu je potrebné, aby spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, pričom aj odvolací súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR 1To 2/2014 z 8.11.2014)

Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že osobu obžalovaného treba vždy hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby obžalovaného nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy obžalovaného si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin), spôsobu jeho spáchania, následkov, ktoré skutkom mohol vyvolať alebo vyvolal, a pri náležitom zhodnotení osoby obžalovaného. Možnosť nápravy obžalovaného konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa obžalovaného na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy obžalovaného má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (judikát Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy obžalovaného musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

V posudzovanej veci okresný súd síce správne prihliadol na priznanie obžalovaného a jeho deklarovánú ľútosť nad spáchaným skutkom, avšak týmto poľahčujúcim okolnostiam priznal neprimerane výrazný význam, a to na úkor okolností, ktoré podstatne zvyšujú závažnosť konania obžalovaného a vypovedajú o jeho doterajšom postoji k rešpektovaniu právnych povinností.

Obžalovaný je osobou s opakovanou trestnou minulosťou a jeho trestná činnosť má dlhodobejší charakter, pričom sa opakovane dopúšťa aj trestných činov súvisiacich s vedením motorového

vozidla (napr. odsúdenie Okresného súdu Bratislava 5 zo dňa 24.03.2016 sp.zn.5T/54/2015 pre prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.3 písm.c/ Tr.zákona, ako aj posledné odsúdenie Okresným súdom Galanta zo dňa 18.05.2020 sp.zn.0T/86/2020, pre prečin podľa § 289 ods.1 Tr. zákona). Z registra trestov vyplýva, že už v roku 1989 mal dva záznamy pre trestnú činnosť, za ktorú mu boli uložené podmienkové tresty odňatia slobody. V rokoch 1995 až 2016 nasledovalo ďalších päť záznamov pre trestné činy rôzneho charakteru, za ktoré mu boli ukladané peňažné tresty alebo podmienkové tresty odňatia slobody, hoci pri týchto odsúdeniach sa na neho v súčasnosti hľadí, akoby nebol odsúdený.

Za osobitne významné však odvolací súd považuje jeho posledné odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/86/2020 zo dňa 18.05.2020, právoplatným toho istého dňa, ktorým mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou na 4 roky, teda do 18.05.2024, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 7 rokov, ktorý doposiaľ nevykonával.

Napriek uvedenému sa obžalovaný dopustil teraz posudzovaného skutku dňa 16.07.2024, teda necelé dva mesiace po uplynutí skúšobnej doby predchádzajúceho podmienkového odsúdenia a súčasne počas výkonu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Nemožno opomenúť ani výpis z evidenčnej karty vodiča, z ktorého vyplýva, že obžalovanému bolo od roku 2009 spolu 3- krát zadržané vodičské oprávnenie a uložené sankcie v podobe zákazu vedenia motorového vozidla (na 36 mesiacov, 72 mesiacov a 84 mesiacov).

Vyššie uvedené nasvedčuje tomu, že predchádzajúce miernejšie tresty na obžalovaného nemali dostatočný výchovný ani preventívny účinok.

Takýto sled okolností podľa odvolacieho súdu nasvedčuje tomu, že obžalovaný dlhodobo nerešpektuje právny poriadok, najmä rozhodnutia súdov ukládajúce mu obmedzenia v súvislosti s vedením motorových vozidiel, preto nemožno jeho aktuálne konanie hodnotiť ako náhodné alebo izolované zlyhanie, ale ako pokračujúci prejav nedisciplinovaného postoja k zákonom uloženým povinnostiam.

Takéto konanie zároveň svedčí o tom, že predchádzajúce miernejšie tresty, vrátane podmienkových odsúdení, nespĺnili svoj účel a neodradili obžalovaného od ďalšej trestnej činnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu, ak sa podmienkové odsúdenie ukázalo ako neúčinné, spravdla nie je namieste jeho opätovné uloženie, ale je potrebné pristúpiť k prísnejšiemu druhu trestu, ktorý bude spôsobilý zabezpečiť ochranu spoločnosti a zároveň naplniť individuálnu a generálnopreventívnu funkciu trestu.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že uložený podmienkový trest odňatia slobody, a to ani v kombinácii s peňažným trestom a trestom zákazu činnosti, nie je v danom prípade dostatočný. Takto uložený trest nezodpovedá stupňu narušenia právneho poriadku zo strany obžalovaného ani jeho osobe, keďže doterajší spôsob života a opakované porušovanie právnych povinností nasvedčujú tomu, že miernejšie tresty na neho nepôsobia dostatočne výchovne a neplnia svoj účel.

Za tejto situácie považoval odvolací súd uloženie nepodmienkového trestu odňatia slobody za nevyhnutné, keďže iba takýto druh trestu je spôsobilý naplniť účel trestu podľa § 34 Trestného zákona, predovšetkým zabezpečiť ochranu spoločnosti, zabrániť obžalovanému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a viesť ho k rešpektovaniu právneho poriadku.

Podľa § 348 ods.1) Trestného zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že

d) vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Pri určovaní výmery trestu odvolací súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu, vrátane priznania obžalovaného a jeho postoja ku skutku (§ 36 písm.l Tr. zákona), osobu obžalovaného a jeho trestnú minulosť (§37 písm.m/ Trestného zákona) pričom dospel k záveru, že nepodmienkový trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 4 mesiacov (pri trestnej sadzbe až na 2 roky) je trest primeraný a spravodlivý.

Odvolací súd zároveň v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Uložený trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke vo výmere 2 rokov považoval aj odvolací súd za zákonný, primeraný a zodpovedajúci individuálnym okolnostiam prípadu, osobe obžalovaného, ako aj účelu trestu.

Podľa § 321 ods.1) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa 322 ods.3) Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste pre jeho neprimeranosť a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutie nie je prípustný riadny opravný prostriedok.